

znak sprawy: PSE.410.1.18.13.22.2020

DECYZJA

Na podstawie:

art. 189f § 1 pkt 1, art. 189a § 2 pkt 2 oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.) w związku z postępowaniem przeprowadzonym w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 48a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 ze zm.) w zw. z § 14 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 792 ze zm) oraz z § 15 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 964 ze zm.),

- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny

1) odstępuje od nałożenia na Pana

administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 48a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 ze zm.) z tytułu naruszeniu zakazu organizowania zgromadzeń, tj. § 14 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 792),

2) poucza Pana [ ] , że w przypadku ponownego stwierdzenia naruszenia ww. obowiązku, zostanie nałożona administracyjna kara pieniężna.

UZASADNIENIE

Z informacji otrzymanej od Policji (notatka z dnia 09.05.2020r., otrzymana w dniu 13.05.2020 r.) wynikało, że Pan [ ] nie zastosował się do zakazu organizowania zgromadzeń, tj. naruszył § 14 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 792): „Do odwołania zakazuje się: 1) organizowania zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2019 r. poz. 631) (...)”

Funkcjonariusze Policji ustalili, że w dniu 09.05.2020 r. o godz. 14:00 na kładce dla pieszych odbyło się zgromadzenie publiczne, którego organizatorami byli: „Uwaga Tu Obywatele” oraz „Obywatele RP”. Po przybyciu na miejsce, funkcjonariusze Policji zauważyli na okrągłej kładce grupę osób, które na szklanej balustradzie zawiesiły dwa banery z napisami „Konstytucja” oraz „Obywatele RP”. Ponadto, osoby te w rękach trzymały flagi Polski oraz flagi z napisem „KOD” oraz „Rebelianty”. Osoby te zachowywały się spokojnie, wszystkie miały założone maseczki ochronne oraz stały od siebie w odległości 2 metrów.

Z uwagi na obowiązujący zakaz organizowania na terenie RP zgromadzeń, po rozpoczęciu przemówienia przez jednego z uczestników zgromadzenia, Policja przy użyciu środków nagłaśniających nadała komunikaty wzywające uczestników zgromadzenia do rozejścia się. Z uwagi na brak reakcji funkcjonariusz Policji zapytał osobę przemawiającą - Pana [imię], czy jest organizatorem zgromadzenia. Pan [imię] potwierdził i dodał, że zgromadzenie odbywa się w formie „zgromadzenia spontanicznego” i jest legalne. Policjant poinformował [imię] że zgodnie z treścią obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 maja 2020 r., rozdziałem 5 § 14 pkt 1, na terenie RP zgromadzenia są zakazane, a następnie go wylegitymował.

Na podstawie ww. informacji Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny pismem z dnia 13.05.2020 r. zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przewidzianej art. 48a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 ze zm.). Przepis ten stanowi: „Kto w stanie zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii nie stosuje się do ustanowionych na podstawie art. 46 lub art. 46b nakazów, zakazów lub ograniczeń, o których mowa w: (...) 3) art. 46 ust. 4 pkt 3–5 lub w art. 46b pkt 2 i 8, podlega karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 30 000 zł (...)”.

Stronie umożliwiono zapoznanie się z aktami sprawy i wypowiedzenie się przed wydaniem niniejszej decyzji. Korzystając z powyższego uprawnienia, Pan [imię] przesłał oświadczenia w dniu 28.05.2020 r. i w dniu 31.05.2020 r., w których wyjaśnił, że zgromadzenie spontaniczne, w którym brał udział nie stanowiło zagrożenia epidemicznego, gdyż uczestnicy zachowywali wymagany odstęp od siebie co najmniej 2 metry oraz stosowali maseczki osłaniające usta i nos. W związku z tym Strona wniosła o odstąpienie od nałożenia kary. Ponadto Pan [imię] wypowiedział się szeroko na temat zgodności z konstytucją rozporządzeń Rady Ministrów wprowadzających ograniczenia, nakazy i zakazy, w tym zakaz organizowania zgromadzeń. Podniósł także zarzut, że notatka policyjna nie jest dokumentem urzędowym (gdyż poszczególni funkcjonariusze Policji nie są „organami Policji”) oraz zakwestionował legalność przekazywania przez Policję danych osób, których te notatki dotyczą.

Po analizie wszystkich okoliczności sprawy organ prowadzący niniejsze postępowania ustalił, że notatka urzędowa sporządzona w dniu 09.05.2020 r. przez funkcjonariusza Policji i podpisana przez Z-cę Komendanta Miejskiego Policji [imię] informowała, że Pan [imię] uczestniczący w zgromadzeniu w dniu 09.05.2020 r. sam przyznał, że jest jego organizatorem.

Powyższy dokument uznany został za wiarygodny i stanowiący podstawowe źródło informacji o rozpatrywanym zdarzeniu.

Ponadto opis zachowania organizatora zgromadzenia oraz wszystkich jego uczestników (zachowywanie odległości, stosowanie maseczek zasłaniających usta i nos) podany przez Pana [imię] jest zgodny z opisem zdarzenia sporządzonym w notatce policyjnej.

Obowiązujące w dacie zgromadzenia przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 792) § 14 ust. 1 pkt 1 stanowiły, że: „Do odwołania zakazuje się: 1) organizowania zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2019 r. poz. 631) (...)”

Definicja ustawowa zgromadzenia zawarta w cyt. powyżej ustawie brzmi: „1. Zgromadzeniem jest zgrupowanie osób na otwartej przestrzeni dostępnej dla nieokreślonych imiennie osób w określonym miejscu w celu odbycia wspólnych obrad lub w celu wspólnego wyrażenia stanowiska w sprawach publicznych. 2. Zgromadzeniem spontanicznym jest zgromadzenie, które odbywa się w związku z zaistniałym nagłym i niemożliwym do wcześniejszego przewidzenia wydarzeniem związanym ze sferą publiczną, którego odbycie w innym terminie byłoby niecelowe lub mało istotne z punktu widzenia debaty publicznej.”

W świetle powyższych ustaleń należy uznać, że Pan _____ naruszył przepisy ww. rozporządzenia. Przy ocenie ww. zdarzenia tut. Inspektor wziął jednak pod uwagę pozostałe okoliczności sprawy.

Na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. organ administracji w drodze decyzji odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i póprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszenia prawa. Przepis ten znajduje zastosowanie w przedmiotowej sprawie, stosownie do art. 189a § 2 pkt 2 k.p.a., ponieważ w przepisach odrębnych, będących podstawą wydania decyzji, brak jest odrębnych regulacji w tym przedmiocie.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny _____ uznał, że w świetle opisywanych powyżej okoliczności, waga stwierdzonego naruszenia prawa jest znikoma, a strona dobrowolnie odstąpiła od naruszenia prawa po jego ujawnieniu.

Wzięto także pod uwagę warunki, które zostały zapewnione w trakcie trwania zgromadzenia, tj. fakt, że wszystkie osoby uczestniczące miały założone maseczki ochronne oraz stały od siebie w odległości 2 metrów oraz warunki osobiste Strony, tj. fakt, że do tut. Inspektora nie wpłynęły informacje o wcześniejszych bądź późniejszych naruszeniach przez Stronę ww. obowiązku.

Udzielając Stronie pouczenia Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny _____ przypomina, że obowiązujące w dacie wydania niniejszej decyzji przepisy prawne, tj. § 15 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 964 ze zm.) nadal zakazują organizowania zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2019 r. poz. 631), z wyłączeniem zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1, art. 22 ust. 1 albo decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 tej ustawy, przy czym maksymalna liczba uczestników nie może być większa niż 150 osób, a „Uczestnicy zgromadzenia, o którym mowa w ust. 1, obowiązani są do zachowania odległości co najmniej 2 m między sobą oraz do zakrywania ust i nosa, zgodnie z przepisami § 18 ust. 1” (§ 15 ust. 1 pkt 2). Konieczność stosowania ww. środków profilaktycznych obowiązuje do odwołania z uwagi na ogłoszony na terenie Rzeczypospolitej Polskiej stan epidemii.

Mając na względzie, że cele kary zostaną osiągnięte, pomimo odstąpienia od jej nałożenia i zastosowania pouczenia strony - orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do _____ Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji za pośrednictwem tutejszego Inspektora, który wydał niniejszą decyzję.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z GABINETU WICE GOŁOEWIATOWI GO
INSPEKTORA SANITARNI GO

Sprawdzono pod względem formalnym, merytorycznym i prawnym: R.K.

Otrzymują:

1. Strona,
2. a.a. (B.C.).